Dosarul nr.4-1re-194/14

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

26 iunie 2014 mun.Chişinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Preşedinte - Elena Covalenco,
Judecători - Ion Guzun, Liliana Catan, Iurie Diaconu, Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de condamnatul Vasilevschi Egor împotriva sentinței Judecătoriei Rîşcani, mun.Chişinău din 07 decembrie 2011, deciziilor Colegiului penal al Curții de Apel Chişinău din 03 aprilie 2012 şi Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 20 martie 2013 în cauza penală privindu-l pe

Vasilevschi Egor Valeriu, născut la 24 octombrie 1980, originar şi domiciliat în mun.Chişinău, str.I.Creangă 10/1, ap.21

Termenul examinării cauzei:
1. 24.06.2011 - 07.12.2011 - prima instanță,
2. 31.01.2012 - 03.04.2012 - instanța de apel
3. 22.02.2013 - 20.03.2013 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîşcani, mun.Chişinău din 07 decembrie 2011, Vasilevschi Egor a fost condamnat în baza art.186 alin.(5) Cod penal la 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.
Acțiunea civilă a fost admisă, dispunîndu-se încasarea de la E.Vasilevschi în beneficiul lui V.Dudenco a prejudiciului material în mărime de 267960 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Vasilevschi Egor, la 15 octombrie 2010, în perioada de timp 13.15 - 14.55, avînd scopul însuşirii bunurilor altei persoane, prin culegere de chei, a pătruns în apartamentul nr.15 din str.B.P.Hajdeu 110, mun.Chişinău, care aparținea cet.Dudenco Veaceslav, de unde a sustras pe ascuns bunuri materiale, cauzîndu-i astfel părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă totală de 267960 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de inculpat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei şi pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie achitat, invocînd că dînsul nu se recunoaşte vinovat de fapta care i-a fost imputată, deoarece martorii în şedința de judecată şi-au schimbat depozițiile în favoarea sa, iar depozițiile date la urmărirea penală au fost depuse sub presiune din partea colaboratorilor de poliție, şi instanța nu a luat în considerație faptul că amprentele lui au apărut în dosarul penal peste cinci luni după comiterea furtului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chişinău din 03 aprilie 2012, apelul inculpatului a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel a constatat că probele cercetate de prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității, veridicității şi coroborării reciproce, confirmă vinovăția lui E.Vasilevschi în comiterea infracțiunii imputate, iar măsura de pedeapsă aplicată acestuia i-a fost stabilită în limita sancțiunii normei penale de care a fost recunoscut vinovat, ținînd seama de circumstanțele cauzei.

5. Împotriva hotărîrilor judecătoreşti nominalizate a declarat recurs ordinar inculpatul, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, solicitînd casarea acestora, rejudecarea cauzei şi pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunile lui să fie recalificate din prevederile alin.(5) în cele ale alin.(2) al art.186 Cod penal, cu micşorarea pedepsei, deoarece suma bunurilor sustrase indicate de partea vătămată este exagerată.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 20 martie 2013, s-a decis inadmisibilitatea recursului declarat de către inculpat, ca fiind vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs, a conchis că, vinovăția inculpatului în sustragerea pe ascuns a bunurilor părții vătămate în proporții deosebit de mari a fost dovedită prin materialele cauzei şi anume prin declarațiile părții vătămate V.Dudenco care a declarat că valoarea bunurilor sustrase constituie 267960 lei, a martorilor V.Madan, E.Madan, care au declarat că inculpatul a adus acasă două genți în care se aflau, telefon mobil, aparat de fotografiat, Noot Book, lănțişor de aur, două ceasuri şi alte bunuri, astfel că calificarea acțiunilor acestuia în baza art.186 alin.(5) Cod penal este corectă.

7. Condamnatul E.Vasilevschi, la 23 ianuarie 2014, a declarat recurs în anulare în care, fără a invoca careva temei prevăzut de art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, cu referire la circumstanțele de fapt ale cauzei, solicită reîncadrarea acțiunilor sale de la alin.(5) al art.186 Cod penal la alin.(2) din acelaşi articol, nefiind de acord cu suma prejudiciului material stabilită de organul de urmărire penală, în rest invocînd aceleaşi motive ca şi în recursurile precedente, descrise la pct.3 şi 5 al prezentei hotărîri.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în raport cu materialele cauzei şi argumentele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.452 alin.(1) Cod de procedură penală, condamnatul este în drept să atace cu recurs în anulare hotărîrea judecătorească irevocabilă. Acest drept poate fi realizat în scopul reparării erorii de drept comise la judecarea cauzei, însă numai în cazul cînd persistă un careva temei pentru declararea acestuia.

Totodată, conform art.454 Cod de procedură penală, în redacția Legii nr.66 din 05 aprilie 2012, în vigoare din 27 octombrie 2012, recursul în anulare poate fi declarat în termen de 6 luni de la data rămînerii irevocabile a hotărîrii judecătoreşti sau, în cazul în care cererea a fost comunicată Guvernului R.Moldova de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, de la data comunicării ei.

Astfel, în speța data rămînerii irevocabile a hotărîrii contestate, reieşind din prevederile art.466 alin.(5) Cod de procedură penală, se consideră 20 martie 2013, adică data pronunțării deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, prin care s-a dispus inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de condamnat.

Potrivit dispozițiilor art.230 Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual şi nulitatea actului efectuat peste termen.

Astfel, prin dispozițiile art.454 Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.66 din 05.04.2012, în vigoare la 27.10.2012), legiuitorul a impus obligația îndeplinirii în termen a actelor de procedură la etapa recursului în anulare, sub sancțiunea decăderii din exercițiul dreptului.

În acest context, întrucît condamnatul a declarat recursul în anulare cu depăşirea termenului de 6 luni de la data intrării în vigoare a modificărilor operate prin Legea nr.66 din 05.04.2012, încălcînd astfel prevederile art.454 Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea acestuia, din motiv că este declarat peste termen.

9. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.2), 454, 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Vasilevschi Egor împotriva sentinței Judecătoriei Rîşcani, mun.Chişinău din 07 decembrie 2011, deciziilor Colegiului penal al Curții de Apel Chişinău din 03 aprilie 2012 şi Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 20 martie 2013, în propria lui cauză penală, fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 26 iunie 2014.

Preşedinte Elena Covalenco

Judecători Ion Guzun

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Vladimir Timofti